

**Vesela
SOLA**

Družina tasmanskih tigrov v živalskem vrtu v Hobartu na Tasmaniji leta 1910

Iskanje izgubljenega sveta

Niso vse živali umrle v času dinozavrov

Svetovi, ki so jih kolesja evolucije in naključja zdrobila v prah, so postali svetovne filmske uspešnice, kot je npr. Jurski park. Tudi mene so tovrstni svetovi in njihovi prebivalci navduševali od mladih nog in želel sem vedeti vse o izumrlih dinozavrih, mamutih, orjaških praprotilih in kačjih pasirjih. Ena mojih najljubših »izumrlih« živali pa je bil od vedno tasmanski tiger. Vrsto je iztrebil človek z načrtnim lovom; zadnji znani tasmanski tiger pa je poginil leta 1936 v živalskem vrtu v Hobartu na avstralskem otoku Tasmanija.

Če je nekaj podobno tasmanskemu tigru, ni nujno, da to tasmanski tiger tudi je

Čeprav je vrsta razglašena za uradno izumrlo, pa številni navdušenci nad tasmanskimi tigri še vedno poročajo o srečanjih z njimi tako na Tasmaniji kot tudi na avstralski celini. Večino teh opažanj znanstveniki zlahka ovržejo kot divje pse, dinge ali lisice. Vendar pa nekatera od opažanj prihajajo tudi od ljudi, ki se spoznajo na divje živali Avstralije ali pa so čuvaji v tamkajšnjih naravnih parkih. Na podlagi takih poročil so znanstveniki v zadnjih 40 letih organizirali že številne

odprave, da bi tasmanskega tigra ponovno našli – a do zdaj brez uspeha.

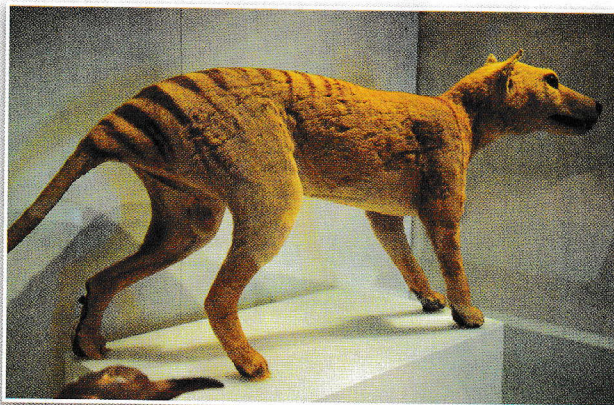
Morda pa res še živi?

Nedavno sem tudi sam sodeloval pri iskanju in potrjevanju obstoja tasmanskega tigra, saj je eden od avstralskih samostojnih raziskovalcev stopil v stik z mano. V Gippslandu, področju avstralske zvezne države Victoria, kjer naj bi tasmanskega tigra večkrat opazil in od koder prihaja največ opažanj, je iz ograje za živino nabral nekaj dlak, za katere je obstajala možnost, da so last tasmanskega tigra. Moja naloga je bila, da z mikroskopom in s pomočjo genetske analize ugotovim, ali mu dejansko pripadajo. Zapis dedne snovi DNK tasmanskega tigra je shranjen v javno dostopnih bazah

in te podatke lahko raziskovalci primerjamo z na novo pridobljeno DNK. Tako sem podatke iz baze primerjal z DNK, ki sem jo pridobil iz dlak. Dlake sem pregledoval tudi pod mikroskopom in rezultate primerjal z mikroskopskimi opisi dlak tasmanskega tigra v znanstveni literaturi. Žal sta obe moji analizi pokazali, da so dlake pripadale kengurujem.

Danes tasmanskega tigra najdemo na znamkah, morda pa se še kje skriva pred nami.

Ker so tasmanski tigri izumrli nedavno, so njihovi organi, kože in celo celotni zarodki ohranjeni v muzejih in zbirkah. Iz njih so znanstveniki pridobili dedno snov DNK.

Upanje ostaja

Kljub neuspehi potrditvi, da bi dlake pripadale tasmanskemu tigru, pa smo pokazali, da je tovrstna analiza mogoča, in sodelovanje z avstralskimi raziskovalci se nadaljuje. Morda pa se tasmanski tiger res še kje skriva in morda ga odkrijemo prav mi na Nacionalnem inštitutu za biologijo v Sloveniji. Ne glede na vse pa moramo ljudje boljše skrbeti, da živali in rastline ne bodo več izumirale zaradi naše neumnosti in pohlepa.